

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань законодавчого забезпечення
правоохоронної діяльності

05 грудня 2018 року

Веде засідання голова Комітету КОЖЕМ'ЯКІН А.А.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я просив би всіх... Увага! Двері закрийте. *(Шум у залі)* Увага! Я просив би всіх жінок, які стоять тут в комітеті у нас, присісти. Будь ласка, теж.

У зв'язку з тим, що у нас були питання, пов'язані з гендерними там неув'язками, вибачте, тому ми хочемо... Да, у нас було таке колись. Ми хочемо сказати, що всі чуваки, які є у нас в комітеті, і офіцери, вони підтримують і повністю поважають жінок. Більше того, ми ніколи не допускаємо в своїх висловлюваннях їх приниження. І це головне.

Колеги, я хочу просити. У нас 11 народних депутатів, кворум є. Які пропозиції?

_____. Почати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Хто за це, прошу голосувати.

Хто – за? Дякую. Прошу опустити. Хто – проти? Утримався? Рішення прийнято.

Колеги, проект порядку денного, будь ласка, перед вами. Ознайомтесь. Але я хотів би внести деякі пропозиції, я особисто.

Перше. Є законопроект № 9217. Це проект наших колег, які сьогодні звертаються до нашого комітету щодо змін, внесення змін до Кодексу України про, значить, адміністративні правопорушення щодо Кримінального кодексу щодо відповідальності за незаконні дії стосовно державних нагород, незаконне носіння військової форми одягу та наругу над місцем поховання

захисника суверенітету та територіальної цілісності України та деяких інших осіб. Колеги, я хочу, щоб це питання було першим в порядку денному.

Хто – за? Прошу опустити. Хто – проти? утримався? Рішення прийнято.

Будь ласка, Андрій Анатолійович, вам слово.

ТЕТЕРУК А.А. Шановний пане голову! Шановні колеги народні депутати! Я, по-перше, хочу подякувати за постановку цього питання першим. Воно дасть можливість і вам розпочати роботу, і мені проголосувати на комітеті з питань нацбезпеки.

До вашої уваги той законопроект, який би мав би врегулювати ті проблемні питання, які виникають з тим, що дуже часто почали використовувати як державні нагороди, так і військову форму одягу задля дискредитації, задля шахрайства або інших корисливих мотивів ті люди, які не мають на те жодних повноважень, заслуг перед державою, і це насправді дуже серйозне питання.

І друге. Що врегулює цей законопроект, це питання більш жорсткого покарання стосовно наруги або руйнування тих пам'ятних місць і меморіалів загиблих захисників, а також Героїв Небесної Сотні, яких за останні роки відбулось близько 35. І недостатня ступінь покарання спонукає тих, хто всіляко ігнорує норми моралі, норми законів, повторювати і здійснювати такі речі знову і знову, що, безумовно, не приносить порозуміння в суспільстві, викликає гнів, обурення рідних загиблих. А також стосовно форми одягу, ну, дійсно справедливе обурення тих, хто зараз є захисниками нашої країни. Тому що коли найвищий зараз рівень довіри до тих, хто зі зброєю охороняє наші рубежі від вторгнення російської армії, ми бачимо водночас, що на переходах стоять ті шахраї, які жодного відношення не мають навіть до військової служби, і вони намагаються збирати якісь кошти, використовуючи наявну встановленому форму одягу наших Збройних Сил.

Тому цим законопроектом ми вносимо низку змін щодо підвищення профілактики, тому що одним із перших пунктів, що буде застосовуватись це попередження, а якщо людина буде продовжувати протягом року, то там підвищення штрафу там від 100-150 неоподатковуваних мінімумів, і закінчуючи 200-ми неоподатковуваними мінімумів за повторне порушення протягом року.

Стосовно руйнування могил, то ми будемо пропонувати Верховній Раді визначитись з тим, що за такі дії стосовно меморіальних комплексів, стосовно могил і інших меморіальних об'єктів, карати обмеженням волі на строк від 3 до 5 років або позбавленням волі на той самий строк.

Тому я до вас звертаюся підтримати цей законопроект в першому читанні для того, щоб ми його винесли в сесійну залу. Зокрема, хочу додати, що є висновок вже ГНЕУ. Певні зауваження ми готові також взяти до уваги і під час підготовки до другого читання їх врахувати, щоб цей законопроект якомога ширше відповідав всім очікуванням нашого суспільства.

Дуже дякую всім за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, запитання.

Будь ласка, Ігор Володимирович Мосійчук.

МОСІЙЧУК І.В. Пане Андрію, у мене таке запитання. Скажіть, будь ласка, а у нас стаття Кримінального кодексу "вандалізм" не діє вже? Чи вона не відноситься до могил наших захисників? Тому що я так розумію, що дії по відношенню до могил наших захисників мають каратись кримінальною, а не адміністративною відповідальністю.

ТЕТЕРУК А.А. Ми вносимо зміни саме до...

МОСІЙЧУК І.В. Назву закону прочитайте, будь ласка.

ТЕТЕРУК А.А. Як ми вносимо зміни в Кримінальний кодекс в статтю 297: наруга над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого". І ми вносимо зміни, щоб...

МОСІЙЧУК І.В. Так ви ж так і кажіть, бо ви сказали, що до Адміністративного кодексу.

ТЕТЕРУК А.А. Адміністративний там щодо форм, а щодо другої частини, я її відокремив, це стосується виключно внесення змін до Кримінального кодексу "Наруга над могилою".

МОСІЙЧУК І.В. І друге питання по формі. А чому, якщо люди займаються шахрайством і тому подібне, стосовно них справи по шахрайству чи по інших діях не застосовується як кваліфікація чи як?

ТЕТЕРУК А.А. За діючим законодавством, насправді, там адміністративний штраф, який є кумедним, в сучасних умовах він від 30 до 80 гривень, який взагалі не спонукає людину припинити такі дії і не вчиняти їх в майбутньому.

МОСІЙЧУК І.В. Зрозуміло...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, Яків Якович Безбах.

БЕЗБАХ Я.Я. Честно говоря, стыдно даже говорить в XXI веке, что мы могилы ломаем и так далее, и так далее, даже язык не поворачивается. Но у меня в связи с этим законом такой вопрос.

Понятно, что воины, которые сейчас, а воины, которые в Великую Отечественную войну, мы что за них забили? Или это не герои? Или это не

люди, что мы их ломаем, и никто никакой реакции по этому поводу не делает.

Если, к сожалению, нет прочитать этот законопроект ваш, я буду голосовать только в том случае, если там будут именно эти статьи.

Любую могилу нельзя ломать, это грех большой. А мы сегодня говорим только об одной кучке людей, которые действительно заслужили, тут вопросов нет. Но я бы хотел говорить о тех наших героях, которые и во время Великой Отечественной войны положили свою жизнь. И мы, к сожалению, сегодня считаем это нелюди, и с ними мы вообще не считаемся, и ломаем это все вроде как на законном уровне сегодня.

Спасибо.

ТЕТЕРУК А.А. По-перше, я поділяю вашу стурбованість щодо висловленої думки. Але я попросив би вас в майбутньому утримуватись від визначення тих, хто загинув під час війни з Росією, називаючи кучкою людей.

Я хочу вам зачитати повний перелік назви статті, щоб ви почули, що мова йдеться про всіх, хто, виконуючи обов'язки по захисту держави, загинув. І вона називається, ця стаття, саме так: "Осквернення або руйнування братської могили, чи могили Невідомого солдата, пам'ятника, спорудженого в пам'ять тих, хто боровся проти нацизму в роки Другої світової війни, радянських воїнів визволителів, учасників партизанського руху, підпільників, жертв нацистських переслідувань, воїнів-інтернаціоналістів та миротворців". Ми додаємо "а також осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в Антитерористичній операції, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стриманні збройної агресії Російської Федерації в Донецькій, Луганській областях, учасників Революції Гідності, борців за незалежність України у ХХ столітті". І далі ті каральні пропозиції, які є.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка. А, питання? Будь ласка.

МОСІЙЧУК І.В. Таке, предметне, тому що воно стосується рішення Європейського суду з прав людини. У нас була відома справа в Києві зі смаженням яєчні на...

_____. На Вечном огне.

МОСІЙЧУК І.В. Да. І Європейський суд з прав людини повністю визнав, що репресивні заходи стосовно людей, які смажили яєчню, були незаконними. І навіть зобов'язав державу Україну компенсувати якусь там суму коштів за незаконне ув'язнення.

ТЕТЕРУК А.А. З юридичної точки зору, відповідаю на ваше питання, Ігоре Володимировичу, не бачу сенсу продовжувати те визначення незаконним, тому що саме законом України, прийнятим і затвердженим Верховною Радою і імплементованим відповідним кодексом, є певна стаття, яку я щойно зачитував, вона називається 297 "Наруга над могилою і іншим місцем поховання або над тілом померлого". І другий пункт називається саме "Осквернення або руйнування". Тобто йдеться саме про осквернення, йдеться про чітку юридичну норму, юридичне визначення, що відбулось. Тому ми не можемо ігнорувати чинне наше українське законодавство і ігнорувати подібні випадки в майбутньому. Тому вважаю недоречним...

МОСІЙЧУК І.В. *(Не чути)*

ТЕТЕРУК А.А. Ми можемо обговорювати дуже багато того, як юристи ставляться до певних юридичних норм, і там є два юриста, є три думки. Але насамперед враховуючи те, що у нас за останні роки було більше 35 моментів, пов'язаних саме зі зневагою до пам'ятних місць, могил, де поховані або учасники Революції Гідності, або Другої світової війни, або всі інші меморіальні моменти, пов'язані з похованням захисників нашої держави, закривати на це очі і давати можливість тим подонкам, які нехтують нормами моралі, виховання і поваги до суспільства, я вважаю, недоречним. Тому пропоную підтримати саме...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка. Да, Юрій Романович.

МІРОШНИЧЕНКО Ю.Р. Андрію, я дуже вас поважаю як людину, як парламентаря, і те, що ви доповідаєте цей закон, я його ідеологію абсолютно підтримую.

Єдине, що от в продовження запитання, яке Ігор поставив. Не створимо ми ситуацію, коли фактично ми, суди наші будуть ухвалювати рішення, а ЄСПП буде їх скасовувати. Мало того, що держава буде крім ганьби мати ще і збитки матеріальні. От порадьте, як нам діяти в цих умовах, тому що ми абсолютно поділяємо ідеологію вашого законопроекту, абсолютно. Це неприйнятно, це взагалі ганьба в будь-якій цивілізованій нації, яка руйнує могили своїх героїв, які поклали своє життя за країну. От цей момент, я думаю, єдине, що ми маємо з'ясувати зараз.

ТЕТЕРУК А.А. Дякую за висловлену вами думку. І разом з тим я, продовжуючи ту тезу, яку я оприлюднив, я залишаюсь на своїй позиції: ми маємо як парламентарі робити все можливе, щоби в результаті своєї діяльності прививати повагу до законодавства і вдосконалювати його в той спосіб, який би визначав засадничі норми поведінки суспільства і

законодавства прививати повагу до закону. Бо якщо ми його будемо спрощувати до того рівня, де у нас буде дозволено робити ці абсолютно цинічні речі до могил поховання і вважати, що хтось десь буде це засуджувати, це буде абсолютно неприпустимим. І я пропоную вдосконалити цю норму, лише додавши сучасні реалії, в яких ми живемо останніх 5 років. Ось і все.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Андрій Анатолійович.

МІРОШНИЧЕНКО Ю.Р. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, зараз. Юрій, зараз.

Будь ласка, вам слово.

_____. Шановні колеги, я поділяю думку і Ігоря Володимировича, і Юрія Романовича, те, що диспозиція статті, можливо, повинна бути дуже чітко виписана. Але одночасно я підтримую те, що немає майбутнього без минулого. Не можна ігнорувати якраз героїв, на яких ми повинні вести патріотичну роботу, тих людей, які віддали своє життя за служіння Україні. Ну, я думаю, що було би правильно, якщо би ми ці законопроекти підтримали і... прийняли їх в цілому. А до другого читання виписати те, що більш відповідальна диспозиція в цій статті.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка. Зараз Віктор Миколайович, потім – Яків Якович. Будь ласка. Зараз.

Яків Якович, будь ласка, давайте.

БЕЗБАХ Я.Я. Почему, потому что только дали. Я хочу в общем-то вот что сказать. Купівля, продаж, обмін. У нас колекціонерів стало бути не буде уже. Это раз.

Что такое... И при этом идет наказание. Незаконне виготовлення ордена, медалі. Я буквально вчера смотрел на одном солдате... офицере. Спрашиваю: "Что это за награда?", поскольку немножко этим интересуюсь. Он говорит: "Мы ее выготовили сами, там свой батальон" и так далее. Вообще, конечно, очень плохо, что только дали... раздали эти документы. Тут очень много вопросов.

Поэтому я готов как бы голосовать за закон только в том случае, если сюда пойдут и могилы наших людей, которые погибли в Великую Отечественную и другие войны. (*Шум у залі*) Там нету такого.

ТЕТЕРУК А.А. Дякую за ваше питання.

БЕЗБАХ Я.Я Афганцы и все, этого этого нет.

ТЕТЕРУК А.А. Є там все. Це все враховується. Ми лише вдосконалюємо норму задля розуміння реалій сучасності.

Щодо тих, хто колекціонує, цей законопроект їх стосуватись не буде. Тому що купівля таких державних нагород для того, щоб користуватись ними виключно в колекційних цілях, не передбачає покарання. Йдеться саме про виготовлення або купівлю з метою носіння і привласнення собі тієї нагороди, на яку людина немає відповідного посвідчення або не заслужувала своїми діями перед державою. Йдеться про ті державні нагороди, які видаються від Президента, від відомчих державних нагород. Ті знаки, які зараз вручаються, і вони все одно вручаються з відповідними посвідченнями, свідчить, що людина навіть на рівні громади може отримати відзнаку за видатний вклад в розвиток своєї громади. Але будь-яка нагорода, вона свідчить про те, що людина заслуговує на неї, є відповідне посвідчення.

Ми же говоримо про те, що абсолютно неприйнятні є випадки, неприпустимі випадки, коли людина купує Червону Зірку, одягає її, або Зірку Героя України, одягає її і ходє хизується на фотографіях, що він видатний українець перед суспільством, а насправді ця копія є такою, що не видавалась державою України, не видавалась Президентом України і створює абсолютно хибні позиції щодо ставлення цієї людини, і вона отримує повагу, на яку не заслуговує. Ось в чому іде головна думка цього законопроекту.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Віктор Миколайович.

КОРОЛЬ В.М. Я хотів би звернути увагу. Ми тут обурюємося, як це в державі руйнують пам'ятники, руйнують все. Але хотів би сказати, що в суспільстві першим іде мораль, звичай, а потім іде кримінальне право. Якщо немає моралі, обичаю, то кримінальне право вже не виправить ту ситуацію, щоб ви знали. Окремо людину покарають, а це так.

Далі. Щодо Закону носіння військової форми. Я порадив би вам ще, притому що я буду голосувати в першому читанні, скажу зразу, щоб ви зрозуміли, порадив би вам, щоб ви оцих Юдашкіних і інших, які є... які створюють зразки нашої армії, звернули на увагу, що армійські військові завжди повинні різко, форма, отличатся от другой формы ношения. Сегодня, к сожалению, пока не подойдешь, не посмотришь, не спросишь, что у тебя висит – то ли сантехник идет в черном, то ли в берете, то ли в балаклаве. И сегодня вы всю страну сможете обвинить: охотников, лесников, хлеборобов – они ходят в камуфляже ,в какой. И военного рядом с ними поставь, то начинаешь сомневаться, у него правильная форма или неправильная. Потому что придумал какой-то берет, какую-то там спрятанную под гимнастеркой какую-то звездочку, и он говорит, что это. Это тянет еще следующее. Я на русский перешел язык. Це тягне до наступного, це провокація проти них незаконних дій. Бо він не розуміє, вночі

підходить той і каже щось таке, а ти не розумієш зразу. Оце зверніть на увагу.

І наступне. В цьому законопроекті, я вже звертаю до тих, хто не роздивився, я роздивився. Тут не спростовується жодна норма, яка була раніше, тільки підсилюється по цим напрямкам. Відносно тої події, коли смажили яєчню на Вічному вогні, я так думаю, що Європейський суд неправий, потому що в складі злочину є об'єктивна - суб'єктивна сторона. Тобто умисел тих, що були, не зварити їжу на цьому і поїсти, щоб не вмерти, а в них був умисел осквернить. І це є головним, ви розумієте?

МОСІЙЧУК І.В. А вони пояснювали, що в них умисел, знаєте, в чому – щоб не витрачався газ для горіння...

КОРОЛЬ В.М. Чуєш, якби я був би тоді при владі, і він би пояснив, що він економить газ, він відсидів свої строки, а потім економив би газ та це... Я це просто вам кажу: як застосовують, так і сприймають там. Але це не є предметом нашого розгляду. Я думаю, що в першому читанні слід підтримати цей законопроект, а зал визначиться.

ТЕТЕРУК А.А. Дякую, шановний Віктор Миколайович, дякую за вашу думку.

Вона повністю відображає той стан, який зараз існує в країні. Я хочу разом з тим зауважити, що під час великих військових кампаній будь-якої країни – від Сполучених Штатів, Великобританії – завжди відбувається певна мілітаризація суспільства, коли ми вболіваємо за наших захисників. А все це дає наслідки навіть у відголосках використання камуфльованих тонів навіть у модних тенденціях. Тому заборонити, скажемо, це практично неможливо. Але про що говориться в цьому законопроекті? Що в нас зараз є встановлені відповідними наказами тих військових формувань, які існують в Україні згідно чинного законодавства, встановлені зразки форми. І ми забороняємо

використовувати цивільному населенню таку форму, такі знаки розрізнення, на які вони не мають права.

Тому в даному контексті, дійсно, тут є така форма, як попередження. І людина, яка не зрозуміє, вона далі вже може бути оштрафована адміністративним штрафом. (*Шум у залі*) Але в даному... да, але ми маємо це робити, бо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, дякую.

Колеги, ми голосували за включення... Увага, увага!

Будь ласка, Валерій.

КАРПУНЦОВ В.В. Шановні колеги, не відкидаючи ідеологію законопроекту, вона позитивна, хотів би зауважити. Ви трошки, пане Андрію, не зовсім вірно кажете, коли кажете, що колекціонери не будуть підпадати. Я читаю вам статтю, яка є на сьогодні, і вона не діє. Чого не діє? Тому що, ну, що там, який там штраф, його немає. І реально це, коли люди одягають те, до чого не заслужили, і близько їй поруч не стояли, і вводять в оману. Але давайте, там хаять Радянський Союз, але давайте, при Радянському Союзі хто вдягав міліцейську форму, да? Це коли кримінал йшов на справу, одягав, все. Це ознака, яка була, обтяжуюча, хоча конкретних, да, обставинах, вірніше, конкретних визначень у нормі не було.

На сьогодні що нам заважає тут написати: купівля, продаж, обмін чи інша оплата... передача медалі, нагрудного знака до почесного звання, а так само їх привласнення з метою носіння особою, яка не має на те права. І все, і ми вирішили це питання. "З метою", от, і далі не ламаємо там списи на рахунок того. А то закінчиться тим, знаєте, у нас до влади приходять якийсь колекціонер: той зброю колекціонує, той ще щось, приходять: мені подобаються ті колекції, ті і ті, пішли – вилучили. От і все.

ТЕТЕРУК А.А. Пане Віталію, я до вас з великою повагою ставлюся як до спеціаліста, ігнорувати вашу думку просто неможливо. Я вважаю за необхідне її долучити під час підготовки до другого читання і вдосконалити той законопроект, який би зняв більшість непорозумінь.

Дякую вам за висловлену позицію, дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, ми голосували за включення цього проекту до порядку денного, за розгляд його в першому читанні. Більше того, от Микола Петрович запропонував його прийняти, да, в першому читанні під час розгляду. Хто за це, прошу голосувати.

Хто – за? Прошу опустити. Хто – проти? Утримався? Рішення прийнято. Дякую.

ТЕТЕРУК А.А. Шановний пане голову, шановні колеги, велика подяка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, у нас перше питання порядку денного. Друге питання.

Проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вилучення статті 391 Кримінального кодексу України (№ 9228), який у нас представляють сьогодні народні депутати, в тому числі Оксана Володимирівна. Будь ласка, слово.

БІЛОЗІР О.В. Дякую, Андрій Анатолійович.

Ну, користуючись можливістю говорити, я скажу, що дуже цікаво було слухати обговорення попереднього законопроекту. І дійсно хочу сказати, що це дуже важлива тема, вона сьогодні, як ніколи, на часі. І в першу чергу, мені здається, що вона знову ж таки торкається захисту прав людини, честі і гідності українського мундиру. Тому там дуже багато буде питань, які можна

буде внести до другого читання, цікава тема. Я щаслива, що я була присутня при обговоренні, хоч не могла голосувати за нього.

Шановні колеги, внесеним на ваш розгляд законопроектом пропонується статтю 391 Кримінального кодексу України "Злісна непокора вимогам адміністрацій і установ виконання покарань". А також посилання на зазначену статтю у статті 140 Кримінально-виконавчого кодексу України. Прийняття даного законопроекту сприятиме утвердженню в Україні належного правового захисту засуджених від неправомірних дій співробітників установ виконання покарань, та припиненню ганебної практики зловживання останніми необґрунтовано широким дискримінаційним інструментарієм кримінальної репресії засуджених, та їх дискримінації понад встановлені законодавством обмеження, обумовлені кримінальним покаранням.

Можливо, вам здасться дивним, чому я внесла саме цей законопроект. Але оскільки я представляю Комітет з питань європейської інтеграції, і на кожних засіданнях, які стосуються реформи правової системи України, ми чуємо зауваження про те, що цю ганебну статтю Кримінального кодексу потрібно вилучати. І хочу вам нагадати, що навіть Російська Федерація уже вилучила із Кримінального кодексу цю статтю. І для нас дуже важливо, саме зараз я була присутня на дискусії в підкомітеті, я розумію, що є там різні думки і позиції, але нам потрібно зважити на те, що ми сьогодні боремося і за своїх полонених, які знаходяться, які так само засуджені, і засуджені Російською Федерацією. І саме Російська Федерація, яка в себе скасувала цю норму, може нам закидати те, що ми до сих пір у своєму Кримінальному кодексі все-таки послуговуємося і даємо таким чином і росіянам зловживати в тому числі і тими законами, які діють у них, і міжнародним правом щодо захисту засуджених і захисту полонених. Я знаю, які дискусії є, але все-таки я знаю про те, що не один раз уже цей законопроект потрапляв до залу. Я думаю, що ми тоді були, можливо, ще не готові, а зараз ми готові, тому що це зачіпає і наші ж національні інтереси, що стосується і наших засуджених.

Тому просила би вас даний законопроект в першому читанні і відправити в зал на голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Оксана.

Будь ласка, які питання? Да, Яків Якович, будь ласка. Ні-ні, питання, питання.

Якщо немає, будь ласка, Юрій Романович, вам слово.

Питання в кого? А, будь ласка.

КАРПУНЦОВ В.В. Шановні колеги, скажіть, будь ласка, і розробники, ми забираємо з Кримінального кодексу, можна погодитися з необхідністю гуманізації, але забрати такий механізм, як можливість адміністрації застосувати якийсь вплив на того, хто не виконує, нагадую вам, законні вимоги, законні, він же мусить бути.

БІЛОЗІР О.В. Там є.

КАРПУНЦОВ В.В. Ну, що ми, а де є? Я от не помітив, тому в мене і запитання, покажіть, де воно є. Тому що, з одного боку, тумбочка неприбрана – нормально, а спав не на своєму місці – це зрозуміло, хто з ким спав. І тоді виходить так, що адміністрація каже, що ви наведіть порядок, вони кажуть, куди іти той адміністрації.

Дякую.

БІЛОЗІР О.В. Можна члену робочої групи дати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, стоп. Юрій Романович.

МІРОШНИЧЕНКО Ю.Р. Ні, це запитання до Оксани, я так розумію, до авторів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, да. Ні-ні, стоп. Ні, стоп. Пані Оксана просить, щоб... Будь ласка.

БІЛОЗІР О.В. Я попросила, щоб члену робочої групи дали...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, тільки дайте мікрофон, і ви представтеся для стенограми. Ближче.

БІЛОЗІР О.В. Член робочої групи.

СЕРЕБРЯКОВ М. Колеги, мене звати Михайло Серебряков, з ініціативи "Разом проти корупції", один з розробників законопроекту.

Відповідаю на запитання пана народного депутата, які є запобіжники. В діючому Кримінально-виконавчому кодексі, здається, стаття 68, є інструментарій впливу адміністрації на засуджених, які порушують режим. Там ціла палітра – від попередження до позбавлення побачень і дисциплінарного ізолятора. Це кімната доволі малої площі, без нічого практично, крім санвузла. Цих інструментів достатньо, за непокору вони застосовуються. Більше того, стаття 391, перепрошую, застосовується у тих випадках, коли мова йде про другий або наступний епізод такої непокори.

Там виходить так, що за непокору, наприклад, відмови від прибирання, людині можуть додавати і додають від 1 до 3 років позбавлення волі. В європейській державі, погодьтеся, це: а) корупційна практика, б) недопустимо, якщо ми хочемо вважати себе цивілізованою країною.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Да, все. Ясно, ясно. Дякую.

БІЛОЗІР О.В. Адміністративно залишаємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Увага! Питання.

БІЛОЗІР О.В. Адміністративно залишаємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віталій, будь ласка, Барвіненко.

БАРВІНЕНКО В.Д. Я дивлюся, 17 депутатів – соавтори. А по суті закону доповідає людина, яка не має законодавчої ініціативи, да.

То в мене таке питання. Дивіться, наприклад, декілька місяців назад була жахлива історія в Одеському СІЗО, когда просто расчленили сотрудника, женщину, которая занималась, ну, охраняла соответственно порядок и... Я думаю, нашумевшая история. И было там два попередження цим заключенным. Тем не меньше никто ничего не слушает. Если мы вылучим сейчас эту статью, 391, я все-таки хотів би почути конкретні запобіжники, конкретно в яких статтях які йдуть запобіжники на заміну цієї статті і як вони будуть, які механізми будуть працювати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

Ні, стоп. Ні-ні. А, хорошо, будь ласка. Я бачу, будь ласка.

МОСІЙЧУК І.В. Шановний колего, дивіться, розчленування, вбивство, згвалтування і будь-який... торгівля наркотиками і будь-який інший злочин, скоєний в межах СІЗО, карається Кримінальним кодексом так само, як і за межами СІЗО.

Що стосується попереджень і що стосується цієї статті. Я хочу, щоб всі колеги просто зрозуміли, про що йде мова. Ця стаття з'явилася з подачі такого собі громадянина Френкеля. Якщо хтось не знає, це був бухгалтер, одесит, до речі, це був бухгалтер Мішки Япончика, якого засудили на 25 років, а потім який прилетів в кабінет до Сталіна і звідти вийшов комісаром

НКВС і став архітектором ГУЛАГу. От звідти з'явилася ця стаття. Ні, вона перекочувала з Радянського Союзу в УРСР і залишилася жити.

Смисл її який. Якщо людина відмовляється працювати, якщо людина відмовляється брати і виконувати доручення, які пов'язані з роботою в місцях позбавлення волі, ця людина карається ні адміністративним покаранням, тобто ні ПКТ, ні карцер, а продовжує, яке передбачене і яке залишається, а карається продовженням позбавлення волі. Дякуючи такому, цій статті, наш колега Юрій Романович Шухевич відсидів підряд 37 років. Розумієте? От саме дякуючи цій статті. Йому продовжували покарання в тому числі за цією статтею. Так от, я мусив би бути засуджений за цією статтею також. Тому що я відмовлявся виконувати роботи, які мені давало вказівку виконувати керівництво в'язниць, де мене утримували, бо я вважав себе незаконно ув'язненим.

У зв'язку з цим, я вважаю, що стаття репресивна і підлягаєвилученню. Всі запобіжники для адміністрації залишаються в інших статтях Виконавчого кодексу і тому подібне. В зв'язку з цим є просто позиція, і ми маємо визначитися – або ми за збереження советської системи покарань, або ми рухаємося до цивілізованого світу і відмовляємося. От і все.

Тут є єдиний момент, який виник у зв'язку з цим законопроектом. Я його підписав, тому що я підтримую його філософію. А момент цей виник, я думаю, Юрій Романович скаже більше, у зв'язку з тим, що робочій групі треба було б все-таки підійти і опрацювати його з самого початку на підкомітеті. Оце єдиний технічний момент, який, дійсно, існує. Я розумію, що його, в колег через це виникають думки. Але я думаю, що ми можемо спокійно давати йому шлях в зал і по дорозі обговорювати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка, Валерій.

КАРПУНЦОВ В.В. Я не отримав відповідь на своє запитання, не дивлячись на те, що ви дали мені відповідь.

Значить, я не бачу в кодексі аналога цієї статті не з кримінальним покаранням. Раз.

По-друге. Я за гуманізацію, за нормальні умови ув'язнення. Але я проти того, щоб зараз працівник кримінально-виконавчої служби був ув'язненим в ув'язнених.

На рахунок роботи. Я не знаю, хто вас змушував працювати, Ігоре, зараз засуджені, якщо не хочуть працювати, вони не працюють. Все. Ми це законодавство лібералізували. Яка ціль ув'язнення? Це ізоляція від суспільства. Зараз комп'ютери, телефони... ну, телефони – Бог з ним, це поза режимом. Але комп'ютери, Інтернет, прямі зв'язки, ми вже бачили таке відео, яке волосся диба стає.

Я вибачаюся, все повинно бути справедливо і по закону. Якщо ми забираємо, звичайно, це нонсенс, коли людину засуджують, продовжують цей строк, використовують – всюди є зловживання. Але за відмову від законних вимог повинен бути передбачений механізм адміністрації якимось реагувати. За те, що вас незаконно садять чи незаконно... чи злочин вчиняється, це зрозуміло, за це притягують до відповідальності і тих же працівників адміністрації.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Валера.

Будь ласка.

МОСІЙЧУК І.В. Валерій, з усією повагою і шануванням я хочу сказати наступне. Скажіть мені, будь ласка, ось зараз існує ця стаття Кримінального кодексу. В Лук'янівському СІЗО утримується кілер Кадирова "Дінго". Відома, да, історія, той, що стріляв в Аміну і Адама Осмаєва. Ходить тварина по СІЗО, грає в карти, користується іншими благами. Скажіть, будь ласка, статті Кримінального кодексу заважають чи щось інше заважає? Або

інше. Саджають от недавно блогера Барабошку, і з якогось доброго дива саджають його на корпус малолітків, найкращі умови, а він ще через друзів і Інтернет розповсюджує наклеп на адміністрацію, що його там кліпають, вбивають, пресують, "пресс-хата" і так далі. То це що, стаття заважає чи... Розумієте. У нас в системі проблема, а не в статті. А стаття абсолютно советская.

(Шум у залі)

Колеги, у нас зараз немає кворуму, і мені йти треба.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Немає. Будь ласка, Яків Якович.

БЕЗБАХ Я.Я. Во-первых, хочу сказать, мы сегодня, у нас было около часа времени поговорить с инициативной группой, правда, не все выдержали давление. Люди любят свою точку зрения отстаивать. Но есть и другая точка зрения.

Этой проблемой я занимаюсь еще с лета, когда по зонам начали ходить проверяющие, все, кто имеет разрешение. Я привел зону, на которой я тут неоднократно приводил, где за месяц 27 проверок. 27 проверок. Я не буду номер говорить, прокуратура это знает, потому что там были. Ну, 113-я, пожалуйста, вам это о чем-то говорит?

Документы в прокуратуре были. И там была прокуратура, выездная прокуратура была. Это общественные организации в 22:08 заходит помощница народного депутата, что она там делает, рванула, непонятно, и все голосом, все туда несутся для того, чтобы куда она это...

Я к чему эту историю веду. Сегодня группа была, спасибо, начали мы давно разговор еще на эту тему, когда были там представители группы, которые там значит... Я набрал руководителей зоны и просто спросил: "Уважаемые коллеги, расскажите, пожалуйста, как вы мыслите, еще сейчас станет такой вопрос?" Они в один голос сказали, что они сейчас ключи имеют. То, что тут сказал коллега, что телефоны, обеды, завтраки, и плюс мы

перевели их поближе к дому, носят туда продукты, не работают ничего. Так вот на этой зоне, где я был, круглый стол с прокуратурой, я им показал, что помимо того, что штрафуют за то, что они там делают тепло, зоны не готовы сегодня к отоплению, потому что все закрыто, все закрыто. Так же ж нельзя. Может быть, действительно, и надо это применять. Но сегодня, по-моему, не на часе, надо все-таки изменить, наверное, психологию для того, чтобы эти люди, которые осуждены, действительно, находились в нормальных условиях и так далее, и так далее, но при этом все-таки работали, работали и восполняли тот долг, который они сделали здесь на свободе. При этом не платят вообще.

МОСІЙЧУК І.В. Яків Якович, не можу не відреагувати. Скажу вам відверто, знаєте, чому керівництво колонії вам так сказало? А тому що вони заробляють на цій статті. Просто заробляють. Тому що це бізнес для них, абсолютно корупційний бізнес. І тому вони так говорять.

А щодо перевірок, то я вам скажу інший приклад. Коли в Полтаві, і це особисто Генеральний прокурор у себе на сторінці публікував, були вилучені речі у керівництва колонії, якими катували ув'язнених. Речі дикі, які, як правило, в Європі зберігаються в музеях катувань. Розумієте? Тому давайте ми чесно скажемо, або ми за збереження советської системи покарань, або ми будемо цивілізовану систему покарань. Це раз.

Друге. Ніхто ніколи не примусить людину в цивілізованому суспільстві працювати, якщо людина працювати не хоче. Інакше відразу виводьте і розстрілюйте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

МОСІЙЧУК І.В. Я мушу, вибачаюся, іти. І в нас немає кворуму. А пропоную на підкомітет перенести і на наступне засідання...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз підемо. Зараз підемо.

Будь ласка.

БЕЗБАХ Я.Я. Я очень сожалею, что вы не пришли, когда мы сегодня разбирали. Та нет, это не здесь, тут еще сценарий был разыгран до этого, где мы в общем-то нормально и цивилизовано обменялись мнениями. Если вы уже третий раз говорите за советскую, я за советскую систему, я за порядок, я за то, чтобы люди жили нормально и не боялись ходить по улицам! У нас сегодня миллионы вливаются в милицию, в охрану, во все остальное, извините, результата ноль. Поэтому отвечаю вам второй раз: я за советскую систему. Но я категорически против того, чтобы вы меня вот тут давили. Я категорически против.

Поэтому, пожалуйста, давайте сядем за круглый стол.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Яків Якович, дякую вам.

Будь ласка. Пані Оксана, будь ласка.

БІЛОЗІР О.В. Я думаю, що ми не будемо вже продовжувати дискусію, бо вона вийшла за межі компетенції даного законопроекту, який ми сьогодні обговорюємо.

Єдине, хочу ще раз вам нагадати, що ця норма існує тільки в Україні і в Білорусі. Більше в іншій ні в якій країні. Що вони, не готові чи вони готові, а ми не готові? Питання політичної волі працювати на тих демократичних цінностях, на яких ми повинні працювати. І засуджені так само мають право. І ніхто не має права займатися корупцією в пенітенціарній системі. І ніхто не має права займатися насильством над людьми, і за це давати їм ще додатковий термін ув'язнення.

Тому я би вас просила подумати, кворуму дійсно немає. Я готова прийти на підкомітет, і щоб на наступному засіданні ми все-таки прийняли рішення по даному законопроекту.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Я вибачаюся, пані Оксана, перед вами, перед всіма авторами цього законопроекту. Справа в тому, що, дійсно, ми вели дискусію. І от Юрій Романович...

Два слова сказати? Будь ласка. Ні, зараз, зараз. Да, хорошо.

Будь ласка.

ДАВИДОВ О. Гарно дякую головуючому. Гарно дякую всім народним депутатам і усім присутнім. Олексій Давидов, громадське об'єднання "Альянс української єдності".

Шановні колеги, підтримуючи автора цього законопроекту шановну пані Оксану Білозір. Також хочу наголосити і звернути вашу увагу на наступному. А саме. В цьому залі присутньо багато юристів. Ось в мене в руках Кримінальний кодекс України чинний. Прошу звернути вашу увагу на статтю 11, яка чітко визначає, частина перша: "Злочином є передбачене цим кодексом суспільно небезпечне..." – шановні колеги, підкреслюю і загострюю вашу увагу саме на словосполученні "суспільно небезпечне" – "винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину".

Шановні колеги, виходячи з цієї норми, тобто "суспільно небезпечне", ми говоримо про осіб, які ізольовані від суспільства відповідно до обвинувальних вироків суду. І якщо ці особи в умовах ізоляції від суспільства, навіть, я на цьому наголошую, щось там не виконують, то в нас виникає дуже просто і логічне запитання. Знаходячись в умовах ізоляції від суспільства, яка загроза суспільству?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я вибачаюся, ви маєте відношення... Стоп, увага, увага! Ви маєте відношення до юридичної практики, да, чи до правоохоронної у своєму там, де ви працювали?

ДАВИДОВ О. До юридично-просесуальної.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чудово. Увага! Дивіться, тут сидимо всі разом, да, є багато представників тих органів, які знають про те, що ви говорите зараз нам тут, роз'яснюєте, розжовуєте, не треба, не треба.

Микола Петрович,, увага! Валерій. Я не буду більше зараз...
Давайте так. Давайте так. Ми першим питанням ставимо на наступному комітеті, добре? Чому? Тому що треба ще провести дискусії, провести комітет, групу. Юрій Романович повинен підпрацювати. Все те, що ви говорите, вибачайте, це мені зрозуміло. Мені особисто. І всім тим, хто тут працює. Я ще раз кажу, ми будемо приймати рішення, тому я кодекси, люди, які там сидять, я там був багато разів. Я особисто. І я знаю, хто там сидить, я знаю, за що, як і чому. І тих, хто тут працюють в комітеті, вони теж це знають.

Більше того, ми це відчуваємо. І ми, більше того, з повагою до авторів цього закону ми готові підтримати. Але дайте нам час для того, щоб ми могли підготуватися от в групах, щоб зрозуміти і зал в нас в Раді підтримав. Тому що все інше взагалі така тема, нас це не трогає. Дякую.

(Шум у залі)

Ні, колеги. У нас, згідно Закону, стаття 44, про комітети у нас немає кворуму. Тому я як голова комітету приймаю рішення щодо його закриття.

Хто – за? Прошу опустити. Хто – проти? Утримався? Рішення прийнято.

Я закриваю проведення комітету. І наступний комітет в нас коли? 19-го. Будь ласка, першим питання, я хочу під стенограму, це питання, будь ласка, поставити першим питанням, ми будемо розглядати.

Дякую вам.